

راه های سه گانه خلق تصویر

۱۴ فروردین ۱۳۹۱

قرار گرفته در دسته : مقاله

آموزش

آیکون

استیل

افزونه و پلاگین

اکشن

براش

تصاویر

تصاویر استوک

طرح پوستر

فایل های لایه باز

فونت

قالب وب سایت

لوگو

مجلات خارجی

مجلات داخلی

مدل سه بعدی

مقاله

نرم افزار

وب سایت

وکتور

پترن و تکستچر

پروژه های تصویری

کارت ویزیت

کاغذ دیواری

کتاب داستان کامیک

توضیحات : برای دستیابی به یک بیان تصویری متناسب و هماهنگ با سبک نوشتار یا درونمایه متن، تصویرگر پس از مطالعه متن، هرگز براساس حدس و گمان و احساس لحظه ای یا حتی سلیقه شخصی و از آن مهم تر، حتی بر مبنای عادات حرفه ای و طرز کار مالوف و همیشگی خود دست به کار نمی شود، به طور کلی، با سه شیوه می توان «متن» را به «تصویر» درآورد:

(۱) شیوه انتزاعی (Abstract)

(۲) شیوه رمزی یا سمبلیک (symbolic)

(۳) شیوه واقع نمایانه (Realistic)

انحاذ هر یک از شیوه های یاد شده، به محتوا و معنای نهفته در متن بستگی دارد، لذا تشخیص این نکته که متن پیشنهادی برای «معادل بایی بصری» باید به چه شیوه ای کار شود، بسیار اهمیت دارد.

انتخاب صحیح شیوه ای که با درونمایه متن هماهنگ باشد (انتزاعی، رمزی، واقع نمایانه)، خلاقیت و پختگی تصویرگر را با متناسب از «تکنیک های خلق تصویر» هوشمندی و مهارت او را نشان می دهد. با هر تصمیم غلط، اثر مخدوش و کارایی «نظام ارتباط بصری» در مواجهه با متن که یک «نظام ارتباط کلامی» است از دست می دهد و به همین اعتبار، می توان از تصویرگری یعنی یافتن معادل بصری متناسب با محتوای کلام و محتوای متن، با این نگرش باید گفت: تبدیل امر «خواندنی» روندی بسیار پیچیده است و به سفری از یک سرزمین آشنا به سرزمینی ناشناخته می ماند.

• فرآیند خلق تصویر به شیوه انتزاعی

در چنین رویکردی، هنرمند چندان اعتنايي به ظاهر، جزئیات و اشیای قابل تشخیص ندارد و سعی می کند از بازنمایی و شباهت با دنیای واقعی دوری کند. در این نوع از تصویرگری، طراح هرگز با عناصر طبیعی، ملموس و آشنا مثل درخت، گل، پنجره، میز، آدم و ... اقدام به تصویرسازی نمی کند. بلکه با استفاده از «عناصر ذهنی» conceptual elements مثل جهت، موقعیت، فضا و جاذبه اقدام به تصویرسازی می کند. در تصویرگری به شیوه انتزاعی، هنرمند خط، نقطه، سطح، رنگ و بافت را به سخن وامی دارد تا یک معادل بصری خلاق و بدیع برای تصویرسازی متن ارائه کند.

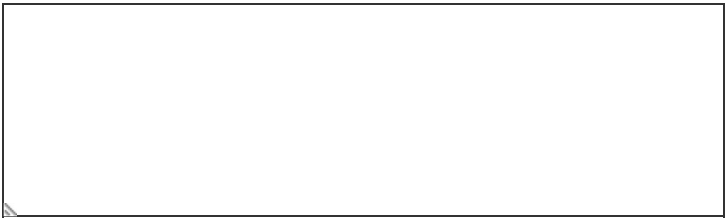
این نوع از تصویرگری، سواد بصری مخاطبان را افزایش می دهد و ذخیره مهارت های ارتباطی آنان را غنی تر می سازد. خوانش تصویر در این ژانر از تصویرگری، شگفت آور است. در این نوع تصویرگری، فرآیند بازنمایی الزام نیازی به شباهت سازی آشکار میان تصویر و معنا ندارد. یعنی انعکاس شکل ها، خط ها و سایه روشن ها با مشخصه های متناظر جهان واقعی در کالبد طراحی، تنها یک وجه از عمل تصویرگری است و پرداختن به «واقعیت گرایی بازنمایانه» تنها گونه نمایش مفاهیم و معنایی نیست. همیشه با نشان دادن یک انسان واقعی با اشیای واقعی نیست که می توان دست به تصویرگری زد، بلکه با ترسیم «عناصر ذهنی»، «عناصر بصری» و «عناصر ارتباطی» نیز می توان معنای مختلف را منتقل کرد.

در واقع، هنگامی که یک «اثر تصویری» را با خصوصیات همچون: متعادل، پرتحرک، ارتجالی، مبهم، صریح، سیاه یا هر تعبیر دیگری توصیف می کنیم، چه فرقی می کند که آن اثر ترکیبی از خطوط، سطوح، رنگ ها و شکل ها باشد یا ترکیبی از اسب ها، درخت ها، آدم ها و تصاویر ملموس دیگر؟ واسیلی کاندینسکی می گفت: تاثیر بصری گوشه نیز یک مثلث بر دایره، کمتر از انگشت اشاره پروردگار بر انسان در نابلوی آفرینش اثر میکل آنژ نیست.

• فرآیند خلق تصویر به شیوه رمزی

شیوه رمزی یا سمبولیک، بیان مادی (بصری و زبانی) امور را از آمیز، نادیدنی و فراطبیعی با استفاده از نمادها و نشانه هاست. سمبولیسم از واقعگرایی دوری می کند و بر آن است که تصویر می تواند ایده ها، مفاهیم و حالات ذهنی را به جای توصیف صرف دنیای مرنی منتقل کند. این نوع از تصویرگری، گرچه در مقام یک زبان بر چیزی غیر خود دلالت دارد اما بصری است نه ادبی!

در چنین شیوه ای، به سختی می توان شباهت هایی ظاهری میان «تصویر» و «متن» پیدا کرد. در تصویرگری سمبلیک، تصویر، عمق و گوهر

ثبت نظر

[تبلیغات](#) [سفارش طراحی](#) [خرید اکانت](#) [ارتباط با ما](#)

تمام حقوق این سایت برای گرافیک ها محفوظ می باشد.
بهترین حالت نمایش در مرورگرهای پیشرفته Chrome و FireFox 3.0 یا بالاتر